

Fiskeridirektoratet

Vår dato
24.05.2018

Vår referanse
2017/00329-6

Vår saksbehandler
Jan Birger Jørgensen/93044346

Deres referanse

KVOTERÅD FRA HAVFORSKNINGSINSTITUTTET - KVOTER OG REGULERING AV KYSTBRISLING I 2018.

Norges Fiskarlag viser til kvoterådet fra Havforskningsinstituttet (HI) av mai d.å. for fisket etter kystbrisling i 2018. Det vises også til samarbeidsmøtet mellom næringen, Fiskeridirektoratet og HI den 17. april 2018 i Fiskeridirektoratet.

HI anbefaler at det ikke åpnes for fiske i Nordfjord, at det ikke fiskes mer enn 360 tonn i Sognefjorden og at det ikke fiskes mer enn 240 tonn i Hardangerfjorden. HI viderefører dermed sitt råd fra 2017 med kvotebegrensninger på fjordnivå. Fra næringens side har det vært fremmet ønske om at det settes en kvote for alle de tre fjordene samlet slik at fiskerne kan utøve fisket etter brisling der tilgjengeligheten er god. Fiskarlaget konstaterer at til tross for at forskerne ikke har god kjennskap til eventuell utveksling av brisling mellom fjordene konkluderes det med at av «føre-var hensyn, bør settes separate kvoter for hver fjord».

Rådene fra HI for de tre fjordene i 2018 er basert på medianen i fangstene i den enkelte fjord for perioden 2002-2016. Disse viser henholdsvis 237 tonn for Hardangerfjorden, 364 tonn for Sognefjorden og 77 tonn for Nordfjord. Videre konkluderer HI med at «toktindeksene tyder at det er grunnlag for å åpne for et fiskeri i Sognefjorden og Hardangerfjorden, men ikke i Nordfjord». Norges Fiskarlag vil bemerke til median-tilnærmingen at den innebærer at gode kvoteår i referanseperioden på 15 år (2002-2016) ikke gis uttelling, eksempelvis vil det bli det samme kvoterådet om de 7 beste årene inneholder fangster på 240 tonn pr år eller 2400 tonn pr. år (eller for den saks skyld 24.000 tonn pr. år). Dette mener en fra næringens ståsted ikke er holdbart. Ligger det til rette for «gode år» fra naturens side må fiskerne kunne fiske av overskuddet, og ikke begrense uttaket til et minimum. Og, er det ikke fangstbare forekomster, vil uttaket begrense seg selv, selv om kvoten er høy, jfr. situasjonen i Hardangerfjorden i 2017.

Norges Fiskarlag merker seg at HI har en alternativ tilnærming for å beregne kvoterådene for 2018 sammenlignet med 2017. Og etter det vi fikk formidlet av HI på møtet 17. april 2018 er det ikke etablert en modell for kvotefastsettelse på kystbrisling gjennom ICES og det er derfor opp til det enkelte land å fastsette nærmere kjøreregler. Norges Fiskarlag mener i denne konteksten at det er viktig at det blir etablert en stabil og forutsigbar tilnærming for kvotefastsettelse som også har legitimitet og forankring i næringen. Endringer i tilnærmingene for kvoterådene fra år til år er ingen tjent med.

I 2017 fastsatte Fiskeridirektoratet kvotene for de tre fjordene til henholdsvis 500 tonn i Hardangerfjorden, 200 tonn i Sognefjorden og en null-kvotest i Nordfjord. Disse ble ikke endret i løpet av sesongen. Fra HI ble det i 2017 kun tilrådd åpning for et fiske i Hardangerfjorden, totalt på 200 tonn.

Forvaltningen fastsatte imidlertid kvoter som avvek fra rådet. Norges Fiskarlag vil understreke at kvotene for kystbrisling på langt nær er ensbetydende med hva som blir fisket i den enkelte fjord. I 2017 ble det eksempelvis fisket 64 tonn i Hardangerfjorden (altså i den fjorden HI i utgangspunktet kun ønsket å åpne for fiske i 2017), mens det i Sognefjorden, som HI hadde null råd for, med letthet kunne blitt fisket vesentlig mer enn den kvoten på 200 tonn som ble satt for Sognefjorden i 2017. Det hersker med andre ord stor usikkerhet med hensyn til i hvor stor grad rådene fra HI også reflekterer fiskemulighetene i den enkelte fjord. Vi nevner også at tradisjonelt har fiskerne fisket i fjorder der det viser seg å være grunnlag for fiske – fangststatistikkene for de tre respektive fjordene illustrerer dette godt. Minstemålbestemmelsene og tillatt andel med undermålsfisk i kystbrislingfangstene er i denne sammenheng svært viktige premisser for at det ikke blir fisket småfisk, og at en legger til rette for rekruttering.

Norges Fiskarlag tilrår at forvaltningen foretar en helhetsvurdering av rådene fra HI for 2018 før de endelige kvoterammene for kystbrisling fastsettes for de angjeldende fjordene for 2018. I denne konteksten er det viktig at alle relevante hensyn tas med. På møtet den 17. april 2018 ble det fra næringens side gitt uttrykk for at en burde la alle historiske fangster inngå i grunnlaget for kvotefastsettelse. Denne informasjonen gir utvilsomt et veldig godt uttrykk for variasjonen i høstingsmulighetene i den enkelte fjord og det er derfor viktig at hele spekteret av årsfangster inngår i grunnlaget for de årlige kvoteråd. Norges Fiskarlag har også registrert at forvaltningen i 2017 avvek fra HI sine råd – på bakgrunn av overnevnte mener vi at det er gode grunner til å gjøre dette også i 2018.

På bakgrunn av overnevnte foreslår Norges Fiskarlag at det fastsettes en kystbrislingkvote på 1 200 tonn samlet for alle tre fjordene. Dersom myndighetene velger å følge rådet fra HI om separate kvoter for de enkelte fjorder, tilrår Fiskarlaget at det settes en kvote på 500 tonn i Hardangerfjorden, 600 tonn i Sognefjorden og 100 tonn i Nordfjord. En egen liten kvote også for Nordfjord mener vi er viktig av hensyn til at potensielle fartøy da kan gis muligheten til å få kartlagt fjorden for kystbrisling nærmere. De foreslåtte kvotene er basert på tilnærmet gjennomsnittlige fangster i de tre aktuelle fjordene i 15-årsperioden 2002-2016. For Nordfjord derimot har vi imidlertid valgt å avvike fra normen og satt kvoten til 100 tonn. De foreslåtte kvotene vil videre representere en videreføring av tilnærmingen der forvaltningen foretar en selvstendig helhetsvurdering av HI sine kvoteråd før forvaltningen fastsetter endelige kvoter.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Kjell Ingebrigtsen/s

Otto Gregussen/s

Vedlegg: Medlemslagene
Landsstyrets medlemmer
Norges Sildesalgslag
Nærings- og fiskeridepartementet
Havforskningsinstituttet
King Oscar